

Polityka
Warszawa
21/27-09-22
T. / Nr 39

Zabawy na dywaniku 4/6

Mateusz Artman, Agnieszka Jakimiak, **Miła robótka**, reż. Agnieszka Jakimiak, Teatr im. Fredry w Gnieźnie i Festiwal Łódź Czterech Kultur

Trwa teatralne oswajanie waginy i przyjemności, jakich źródłem może być ciało. Warszawski Powszechny ma w repertuarze od kilku sezonów „Diabły” z brawurową lekcją kobiecej anatomii, nowe dyrektorki stołecznego Dramatycznego właśnie uroczyste wprowadziły do foyer instalację „Wilgotna pani” Iwony Demko. A teraz gnieźnieński teatr dołącza ze spektaklem inspirowanym reporterską książką Ewy Stusińskiej „Miła robótka. Polskie świerszczyki, harlekiny i porno z satelity”, z akcją rozgrywaną na mię-

ciutkim dywanie z pięknym wzorem w kształcie waginy. Wracamy do lat 90., czasów, w których rodacy uczyli się (nawzajem) korzystać z nowo zdobytej wolności, także w dziedzinie erotyki i seksu, trwały dyskusje nad definicją pornografii i walka o prawo kobiet do dysponowania własnymi ciałami. Wszystkie te dyskusje i dyskursy krzyżują się na łamach pisma „Natura naturyzm”, którego redaktorów i redaktorki oglądamy, gdy o wspomnianych wolnościach teoretyzują (są m.in. cytaty z Jerzego Urbana i Larry’ego Flynta) i gdy je praktykują – głównie pojękując i ocierając się o dywanik, ale też wchodząc w (niegroźne) interakcje z widownią. Spektakl Agnieszki Jakimiak, czasem interesujący i zabawny, czasem pretensjonalny, propaguje akceptację dla ciała swojego i innych, niezależnie w jakiej jest kondycji, dla erotyki i naturyzmu. I tylko trochę szkoda, że tej otwartości uczą aktorzy o ciałach wyłącznie młodych, szczupłych i pięknych. AK